

DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT

IN 1896

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

15 MAART 1935

No. 6

40e JAARGANG

„Alle redelijke wezens hebben zelf een vrijen wil; en overeenkomstig hun eigen keuze zullen zij zalig of verdoemd worden. Ieder intelligent wezen moet de macht tot kiezen hebben.”
Brigham Young.

Z.H.V. VERJAARSGROET Door Zr. Emily T. Merrill

De drie en negentigste verjaardag van de Zusters-Hulpvereeniging is op handen. Voor de vergaderingen, welke deze gebeurtenis herdenken, zend ik mijn groeten aan alle Zusters-Hulpvereenigingen der Europeesche Zendingen. Moge deze vergaderingen vreugdevolle gelukkige gebeurtenissen zijn.

Voor mij is het van zeer veel betekenis, dat onze Profeet Joseph Smith de inspiratie had, om de Z.H.V. in het leven te roepen in dezen tijd van het jaar, het voorjaar in

het land, waar hij woonde; de tijd, wanneer alles in de natuur tot nieuw leven ontspruit. Ik wil alle zusters aanraden, rustig en eerbiedig het proces der natuur in de komende weken gade te slaan. „Zie de leliën des velds, hoe ze groeien”. Wanneer we dit doen, stellen we onszelf in harmonie met den Schepper en Heerscher der natuur.

We zeggen zeer vaak tot onszelf, dat God op wonderlijke wijze werkt. Het is moeilijk voor ons, te kunnen inzien en te begrijpen, hoe Hij in ons leven of in het leven rondom ons Zijn doeleinden kan uitwerken, hoe er inderdaad een doeleinde kan zijn in het lijden rondom ons. We kunnen niet inzien, hoe dit alles ten goede moet mede werken, noch voor degenen, die lijden, noch voor hen, die dit lijden aanzien. Toch kunnen we in het voorjaar er eenigszins een begrip van krijgen, hoe de gedachten van God werken. Ze zijn gericht op schoonheid. Uit de vorst en koude, uit den storm en uit den wind en regen schept hij een schoonheid, die ons met verwondering en met eerbied vervult.

Indien God zulke wonderen in de natuur kan tot stand brengen, wat kan Hij dan in de menselijke natuur daarstellen? Het is jammer dat wij Hem Zijn werk niet in ons willen laten verrichten. We willen onzen eigen wil en niet den Zijnen laten heerschen. Zijn wil voor de sleutelbloem en de narcis is ook Zijn wil voor ons, n.l. om ons in de donkere dagen des levens voor te bereiden op het goede, dat in ons sluimert. De natuur, God's oudste evangelist, kan ons een preek geven, een toespraak, waaruit moed, geduld, hoop en liefde getuigen.

Wanneer de lieflijke dingen der lente dicht rondom uw huis zijn, gaat dan naar buiten en beziet ze eens. Dan stelt u zich deze vraag: Indien God in Zijn genade en goedheid het leven voor den mensch zoo schoon maakt, waarom probeeren we dan niet hetzelfde voor anderen te doen? Denkt aan al de levens, waarmede we in aanraking komen; wat kunnen we doen; om die gelukkiger te maken? Ik geloof, dat we allen iets kunnen doen, om vreugde en liefde aan anderen te brengen. Dat zou een aan God gelijk-zijnde daad zijn.

Ik weet zeker, dat de profeet Joseph Smith niet alleen de liefdadigheid in gedachten had, welke in stoffelijke nooden van het lichaam voorziet, maar ook de liefde, welke den honger van hart en ziel verdrijft.

Laat ons gedurende het komende jaar het tot ons doel maken, liefde en vreugde onder onze medemenschen te stichten — onze medewerkers en onze naasten. Laat ons kruisvaarders zijn! De kruisvaarders van ouds waren vervuld met geestdrift, aangevuurd door dienstijver, onzelfzuchtig, en dienstbetoon jegens anderen indachtig. Laat ons de leelijke trekken van jaloezie, tweedracht en kritiek overwinnen en schoonheid en vriendelijkheid aankweken, zoodat deze onze persoonlijkheid kunnen versieren, gelijk de bescheiden klimop een onooglijken muur versiert. Laat ons onszelf oprichten en streven naar grootere volmaking.

BLADZIJDEN UIT DE KERKGESCHIEDENIS

Drie en negentig jaar geleden kwam in een bovenkamer in Nauvoo een kleine groep van achttien vrouwen bijeen. Ze waren

door den Profeet in deze kleine vergadering te zamen geroepen. John Taylor en Dr. Willard Richards waren er ook. Te zamen zongen zij het inspireerende lied „Gods Geest brandt in 't harte". Het zingen van dit lied was bijna profetisch, want uit deze kleine vlam, in het hart van deze paar vrouwen ontstoken, ontstond een machtig vuur, hetwelk duizenden heeft verwarmd en aangemoedigd. Nadat Oud. John Taylor het gebed had opgezonden, sprak Joseph Smith tot hen en openbaarde hun het doel, waarvoor zij te zamen geroepen waren. De profeet was een lange man, en zijn gelaat was helder, als het ware verlicht door een innerlijk vuur en zijn stem was aangenaam om naar te luisteren, toen hij zeide :

„Zusters, ziet toe op de nooden der armen; verbetert de moraal en versterkt de deugden der gemeenschap. Deze vereeniging is niet slechts om de armen te helpen, maar om zielen te redden. Indien gij leeft overeenkomstig uw voorrechten, kunnen de engelen er niet van weerhouden worden, uw metgezellen te zijn." En toen volgden deze inspireerende woorden „en nu geef ik den sleutel in den naam van God en deze vereeniging zal zich verheugen en van dezen tijd af zullen kennis en intelligentie nederdalen."

Toen organiseerde de profeet op orderlijke wijze de vereeniging, door ambtenaressen aan te wijzen, die met meerderheid van stemmen der aanwezigen werden gekozen. Emma Smith werd als presidente gekozen met Sarah M. Cleveland en Elizabeth A. Whitney als raadgeefsters. Joseph Smith maakte daarna zelf een begin aan het Liefdadigheidsfonds door een bijdrage van vijf dollar in goud met de opmerking: „Wat ik hierna aan liefdadigheid zal doen, zal ik doen door middel van deze vereeniging." Velen der anderen volgden zijn voorbeeld en een kleine som werd in deze eerste vergadering bijegebracht.

Het is ook van belang te weten, dat in deze eerste vergadering Emma Smith den zusters zeide, dat een zekere zuster Merrick in Nauvoo, die weduwe was, zeer blij zou zijn met naaiwerk, dat zij voor de zusters zou kunnen doen. Zuster Emma Smith raadde de anderen aan, dat zij zeer stipt moesten zijn in het betalen voor zulk werk. Dit is een zeer belangrijk voorval, omdat het zeer duidelijk aantoonde, dat vanaf het allereerste begin de organisatie getracht heeft, de nooddriftigen werk te geven, waardoor zij het noodige geld konden verdienen. Dat is altijd de werkwijze der vereeniging geweest en dit is ook heden nog het geval.

Gedurende het eerste jaar van het bestaan der organisatie werd door de zusters aan vele leden in Nauvoo voedsel, beddegoed en kleeding gegeven. Niet alleen waren velen daarmee geholpen, doch velen werden in deze nieuwe kleine westersche nederzetting door bemiddeling van deze vriendelijke zusters daadwerkelijk van den dood gered.

Sinds 1844 is deze organisatie aangegroeid van achttien vrouwen in een kleine stad in Amerika tot 165 000 leden, over de geheele wereld verspreid. Haar verrichtingen zijn vele geweest en schitte-

rend. Ze heeft bijgedragen in het bouwen van tempels; ze heeft geholpen bij groote rampen, zooals aardbevingen, overstromingen of hongersnooden. Honderden armen zijn gevoed en gekleed door deze organisatie; andere honderden zijn van nuttig werk voorzien. De zieken zijn aangemoedigd en geholpen, de bedoefden vertroost. Het volledig beschrijven van alle werkzaamheden van deze organisatie zou te veel bladzijden in beslag nemen. Het is voldoende te zeggen, dat waar er ook een roep om hulp werd vernomen, voor de lijdenden of voor verheffende doeleinden, de Zusters-Hulpvereniging nimmer heeft gefaald, hieraan gehoor te geven.

Niet de minste der diensten van deze organisatie zijn de schitterende lessen, welke worden verspreid en onderwezen, waardoor duizenden vrouwen worden geholpen, om meer kennis op te doen op de velden van theologie, literatuur, gezondheid en algemeen dienstbetoon. Alle huidige leden der vereniging in Holland, alsmede in ieder ander land, dienen de geschiedenis van het begin dezer organisatie te lezen en zich dan de vraag te stellen: „Leef ik waardig genoeg voor de belofte, welke de profeet dien eersten zusters gaf „Indien gij leeft overeenkomstig uw voorrechten, kunnen de engelen er niet van weerhouden worden, uw metgezellen te zijn”.

Hermana F. Lyon.

GROET VAN HET Z.H.V. ZENDINGSBESTUUR

Aan de Zusters van de Z.H.V. over de geheele Nederlandsche Zending.

„Wat is het Evangelie, dat ons zoo zeer verblijdt?” Dit is het lied, dat dikwijls in mijn gedachten komt. En vooral als ik zoo bij alle gemeenten langs ga om te kijken hoe het er mee gaat. Dan verheug ik mij altijd, wanneer de Zusters, die een getuigenis bezitten van het Evangelie, verblijdt zijn in het werk, dat op hun schouders rust. Wanneer ik dan weer thuis ben gekomen, en ik over deze dingen nog eens na denk, dan voel ik mijzelf opgebouwd. Vele moeilijkheden zijn er geweest, maar door de fijne vergaderingen, die ik heb mede gemaakt, was ik alles weer vergeten. Het is zoo fijn, wanneer men in verschillende gemeenten komt, en er heerscht dezelfde geest van het Evangelie. In Jakobus 2 lezen wij, hoe God verheugd is over het leven der vrouw, om zoo te handelen, dat het aangenaam is in Gods oogen. En hoe kunnen wij dit zooveel mogelijk doen? Door onze lessen te bestudeeren en ze in praktijk te brengen. In alles een voorbeeld te zijn; dit is het grootste en mooiste wat wij kunnen doen. Dit is iets, wat men van ons vrouwen verwacht, die lid zijn van de Z.H.V. Menschen met innerlijke beschaving, doen ons weldadig aan, waar wij ook met hen in aanraking komen. Dat zijn die mensen, die een moeilijke situatie op de juiste wijze in het reine brengen, of wanneer er twist dreigt, een verzoenend woord naar voren brengen, om zoodoende alles weer op den goeden weg te

helpen. Zij doen misschien geen groote dingen voor het uiterlijke, doch de invloed, dien zij op het innerlijke leven der menschen uitoefenen, is des te mooier. Een zeker schrijver zeide, dat innerlijke beschaving ook met zich mede brengt, dat men nooit krenkend of spottend spreekt over een afwezige. Wanneer ge in een ander mensch gebreken ziet, moet ge zijn positie dan nog moeilijker maken, door er meedoogenloos het licht op te laten vallen, zoodat ook andere menschen die misschien minder scherp waarnemen, die fouten zullen zien? Kwaadspreken in elken vorm is iets, waar de fijngevoelige vrouw zich niet mee moet inlaten. En ontvangt men iemands vertrouwen, dan moet men dat ook eerbiedigen, en geheim weten te houden. Men moet in gedachten houden, dat de andere zich wellicht vertrouwelijk heeft uitgesproken, omdat het hem of haar te zwaar was om het langer alleen te dragen. Wie ook maar eenige aanspraak wil maken op fijngevoeligheid, moet weten te zwijgen". Er zijn bijvoorbeeld vele jonge vrouwen, die in dit of dat geval niet weten, wat zij te doen of laten hebben. In zulke gevallen kan men goed doen, door een voorbeeld te zijn, of vriendelijk te wezen. Dat men een ander niet opzettelijk iets onaangenaams aandoet, spreekt vanzelf. Men moet het echter ook leeren vermijden, onopzettelijk iemand te krenken, te kleineeren of leed aan te doen. En hiervoor is weer noodig, oprechte belangstelling voor zijn medemenschen te koesteren, zoodat men weet, in welke opzichten zij onzien moeten worden. Dan eerst kan men er naar streven, om hun onaangename dingen te besparen en hun zelfvertrouwen te versterken. Wanneer elke vrouw zich aan deze beginselen houdt op de plaats, waar zij in het leven staat, dan zal het leven voor alle menschen prettiger worden. De bestaande toestanden kunnen elken dag in het dagelijksch leven door de vrouwen aanmerkelijk verbeterd worden. Dit leert ons het Evangelie en in het bijzonder de lessen. Het brengt ons vooruitgang. Wanneer wij op onze voorgangsters zien, dan moeten wij hun voorbeeld volgen, en alles zoo doen voortrollen, dat later weer met welgevallen op ons werk kan neergezien worden. Ik dank God, dat Hij ons in den laatsten tijd goede leidsters en leiders heeft gegeven, en laten wij hen ondersteunen door daad, gebed en woord. Ook wensch ik Zr. Lyon niet te vergeten, die in dit afgelopen jaar voor ons een groote steun is geweest. De Z.H.V. is vooruitgegaan, vele nieuwe dingen zijn gekomen, dus er is voor ons heel veel werk te doen. Ook is in het afgelopen jaar een Z.H.V. in Haarlem opgericht. De Zusters hebben hard gewerkt, om deze vooruit te doen gaan. De bazars, die overal gehouden zijn, zijn schitterend geweest. De leden der Z.H.V. hebben allen medegewerkt om deze te doen slagen. Ik hoop dat in het jaar, dat weer voor ons ligt, nog meer succes mag worden geboekt. God zegene u allen, Zusters, met een geest van liefde en eensgezindheid. Dit is de wensch van uw medewerkster

Zr. Sj. Scheer, Presidente in het Z.H.V.-Hoofdbestuur.

VERSLAG der Zusters-Hulpverenigingen in de Nederlandsche Zending 1 Januari 1934-31 December 1934

Lidmaatschap.

1 Januari 1934   31 December 1934

Ingeschreven:

Bestuursleden	59	67
Huisbezoeksters	31	30
Leden	157	182
	247	279

Toename 32

Actie-Betoon.

Aantal georganiseerde Z.H.V.'s	15
Aantal gehouden vergaderingen	662
Gemiddelde opkomst in vergaderingen	171
Aantal bezoeken aan gezinnen	1183
Aantal gezinnen geholpen	192
Speciale bezoeken aan zieken en thuiszittenden	293
Aantal dagen bij zieken doorgebracht	37
Aantal bezoeken aan gemeente-Z.H.V.'s door Hoofdbestuur	52

Financieel Verslag.

Ontvangsten:

Saldo op 1 Januari — Liefdadigheidsfonds	f 1180.10	
Saldo op 1 Januari — Algemeen Fonds	„ 521.90	
Bijdragen Liefdadigheidsfonds	„ 1174 94	
Bijdragen Algemeen Fonds	„ 250.78	
	Totaal	f 3127.72

Uitgaven:

Liefdadigheidsdoeleinden	f 1160.56 ^{1/2}	
Andere doeleinden	„ 242.05 ^{1/2}	
	Totaal	f 1402.62
Saldo op 31 December 1934 — Liefdadigheidsfonds	f 1194 47 ^{1/2}	
Saldo op 31 December 1934 — Algemeen Fonds	„ 530 62 ^{1/2}	
	Totaal	f 1725 10
Totaal Uitgaven over 1934, en Saldo 31 December	f 3127.72	

PRIESTERSCHAPSLESSEN

April 1935

Eerste avond. Gebed, enz. Hoofdstuk III, „Zeven Teekenen van den Grooten Afval”. *De Herstelling van het Evangelie.*

Tweede avond. Gebed enz. Twee toespraken over:

1. „Het slagen met wat men heeft.” *Wat Jezus leerde*, blz 93-96.
2. „De Vereenigde Orde.” *Redelijke Theologie*, blz 83-86.

Derde avond. Gebed, enz. Hoofdstuk IV, „De Herstelling voor-speld.” *De Herstelling van het Evangelie.*

Vierde avond. Gebed, enz. Huisbezoekrapport. Behandeling van het huisbezoek onderwerp voor Mei 1935.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE, gehouden 9 en 10 Februari 1935

Zaterdagavond 8 uur. De eerste vergadering der conferentie werd onder leiding van Ouderling L. E. Whetman (onder wiens leiding alle vergaderingen der conferentie stonden) aangevangen met het zingen van lied no. 30: „Zion”, waarna Ouderling P. D. L. Ward van Amsterdam het gebed opzond; lied no. 70: „Uitnoodiging” werd vervolgens gezongen. Na een korte inleiding van Ouderling Whetman hoorde men eerst van Ouderling J. W. Evertsen, districts-president te Groningen en daarna van Zr. Annie IJlst van Amsterdam. Ouderling R. J. Willey van Amsterdam gaf een zangsolo ten beste. Nadat Ouderling H. R. Williams, gemeentepresident van Apeldoorn, had gesproken, gaf Br. A. J. Stutvoet van Amsterdam een orgelsolo. Achtereenvolgens spraken toen Zr. M. IJlst, presidente der Amsterdamsche Z.H.V., Ouderling S. K. Hixson, gemeentepresident te Arnhem en Ouderling H. R. Stephenson, secretaris der Nederlandsche Zending. Zoowel spreeksters als sprekers getuigden van het bestaan en de liefde Gods en de zegeningen, welke de gehoorzamen aan Zijn geboden en voorschriften van het Evangelie genieten.

Onder leiding van President T. E. Lyon werd in een der bijzalen een vergadering gehouden voor gemeente-presidenten.

Geeindigd werd met het zingen van lied no. 31: „Vriendelijke woorden”; Ouderling C. H. Esperson van Dordrecht sprak dankzegging uit.

Zondagmorgen 10 uur. Als openingslied werd gezongen lied no. 173: „Hope van Israël”, waarna Ouderling T. G. Call van Alkmaar bad. Het Amsterdamsche koor zong als avondmaalslied lied no. 171: „’s Heeren dood en opstanding”. Na een uiteenzetting van Ouderling N. W. Kooyman van Groningen omtrent de beteekenis en het doel van het Avondmaal, werd het Avondmaal rondgediend. Hierna werden de autoriteiten van Kerk en Zending ter ondersteuning voorgesteld en hoorde men een verslag der werkzaamheden van de 4 gemeenten in het Amsterdamsche district, aan welk verslag het volgende werd ontleend:

De gemiddelde opkomst in de 4 gemeenten bedroeg in de:

Avondmaalsdiensten	172	per vergadering
Zondagsscholen	144	" "
Z.H.V.	60	" "
O.O.V.	112	" "
Genealogische Vereeniging	18	" "
Priesterschapsklas	19	" "
Jeugdvereeniging	38	" "

De Z.H.V. der Amsterdamsche, Haarlemsche en Heldersche gemeenten hielden hun jaarlijksche bazars. Door leden der Amsterdamsche en Heldersche Jeugdklassen werden speciale programma's uitgevoerd. In alle vier gemeenten werd Kerstfeest

gehouden met een totale opkomst van 606 personen. Gedurende de laatste 6 maanden werden 6 kinderen ingezegend, 6 zielen gedoopt en 5 leden in het Aaronische Priesterschap opgenomen of verhoogd. In het district zijn 9 plaatselijke zendelingen werkzaam. De Amsterdamsche en Heldersche gemeenten hebben hun gebouw kunnen vernieuwen en verbeteren. Het Amsterdamsche kerkgebouw heeft centrale verwarming gekregen en werd van buiten opnieuw geschilderd. De Heldersche zaal is zoowel van buiten als van binnen gerestaureerd. Deze belangrijke verbeteringen zijn door eigen kracht, bekwaamheid en toewijding van eenige leden tot stand gebracht.

Omtrent het onderwerp van dezen morgen „De kinderen van heden zijn leiders der toekomst” werd eerst gesproken door Oud. K. E. Knapp. Spr. wees erop, dat een ieder onzer hongert en dorst naar gerechtigheid en daarom worden ons zoovele kansen aangeboden, om ons te verzadigen. Dat dit ook arbeid van onze zijde vergt, valt niet te betwijfelen. Zr. W. Verstrate van Amsterdam speelde een orgelsolo, waarna Oud. J. Landward, gemeentepresident te den Helder, het woord voerde en erop wees, dat vele dingen, waarvan we door kortzichtigheid het nut niet kunnen inzien, toch een onderdeel vormen van het zaligheidsplan. Het evangelie is gegeven, opdat de mensch en God nader tot elkaar zullen komen. Als tusschenlied zong het koor „Troost, troost”. Hierna gaf Zr. S. Scheer, presidente in het Z.H.V. zendingsbestuur, haar getuigenis aangaande het Evangelie en sprak Oud. D. R. Curtis, gemeentepresident te Alkmaar. Hij legde den nadruk op den plicht, welke den ouders is opgelegd, om hun kinderen op te leiden in het Evangelie en den leer van Christus, opdat zij het eeuwige leven mogen beërven. „Want dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, ... en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt”, was spr. uitgangspunt. Gezamenlijk werd gezongen lied no. 164: „Voorwaarts tot glorie”, waarna Br. D. Hut van Amsterdam dankte.

Zondagmiddag 12.15 uur. Onder groote belangstelling werd een inspireerende doopdienst gehouden, waarbij 13 zielen door de wateren des doops tot Christus' kudde werden ingelijfd en wel 2 van IJmuiden, 4 van Haarlem en 7 van Amsterdam.

Zondagmiddag 3 uur. Lied no. 38: „Vat moed! Alles is wel”, werd als openingslied gezongen. Br. W. Groen van IJmuiden ging voor in gebed, waarna het koor zong „Feest”. Het onderwerp voor deze vergadering: „Levende getuigenissen van God en Zijn werk” werd het eerst besproken door Zr. Hermana F. Lyon. Spr. betoogde, dat de waarde van het bezit eener getuigenis zeer groot is en we die brandend dienen te houden, daar ze anders aan ons zal worden onttrokken. Voor een Laterdaagsche Heilige beteekent het bezit van een getuigenis zeer veel. Br. K. Kaper van Amsterdam en Zr. G. van Lienden van Almelo gaven zeer

sterk getuigenis over de kracht, welke van het Evangelie uitgaat en hun vreugde, om in de Kerk te mogen arbeiden. Br. Jac. Greeff van Amsterdam gaf een zangsolo, waarna Br. E. Ylst, gemeentepresident te Amsterdam, sprak over de dringende noodzaak van het bezitten van een persoonlijke getuigenis, De dagen zullen komen, dat we alleen zullen staan en niets anders dan die getuigenis ons kan redden. Oud. H. Th. Sumsion toont aan, dat hoewel een getuigenis een persoonlijk iets is, het toch waarde heeft voor anderen. Joseph Smith had een sterke getuigenis en toch zijn door het getuigenis van één man duizenden tot het Evangelie getrokken en hebben ieder voor zich dezelfde overtuiging ontvangen. Zr. T. C. Hartman-Spaans, Pres. van het J.V.O.O.V.-Zendingsbestuur zeide, dat om te kunnen zeggen, wat getuigenissen van waarheid zijn, we daartegenover getuigenissen van onwaarheid moeten stellen. Wie een getuigenis heeft van de eeuwige waarheid, kan alles bereiken, wat daarmede in verband staat. Niemand behoeft de ladder te beklimmen met een onbereikbaar doel voor oogen; het is voor allen bereikbaar, wanneer men leeft volgens die getuigenis en daaraan trouw blijft. Gezamenlijk werd daarna lied no. 3: „Leid ons, Goede Meester” gezongen, waarna Br. G. T. Riebeek, Pres. der Genealogische Vereeniging, uiteenzette, dat niemand het recht heeft, den mensch te geringschatten, doch dat we trotsch kunnen zijn op onze goddelijke afkomst. Veel kunnen wij beërven, doch het feit, dat wij alle dingen nog niet begrijpen, is geen bewijs, dat ze niet waar zijn. Wanneer we elkaar bezien als werkers voor de eeuwige dingen, dan zullen alle aardsche beslomeringen wegvallen. Een getuigenis is als een diamant, aldus Br. J. Overdiek van Amsterdam als volgende spreker, en wij allen zijn bezig, deze diamant te slijpen en we dienen dankbaar te zijn voor het werk, wat we mogen verrichten, teneinde een goede getuigenis te verkrijgen. Tot slot werd gezongen lied no. 69: „De Heere is mijn licht”, waarna Zr. J. C. Schaap, zendelinge te Delft, dankzegging uitsprak.

Zondagavond 7 uur. Treffend waren de door Oud. Whetman weergegeven en voor de Laterdaagsche Heiligen zoo beteekenisvolle tekst: „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt, en ze zal hem gegeven worden” en het krachtig door het koor gezongen lied: „Eert den profeet”, waarmede deze laatste conferentievergadering werd aangevangen. Door alle aanwezigen werd daarna gezongen lied no. 26: „O, mijn Vader”, waarna Oud. H. Glenn Bingham van Den Helder gebed uitsprak. Het Amsterdamsche koor (met medewerking van enkele Rotterdamsche koorleden) zong lied no. 137: „De nacht vliedt heen”, waarna na een inleiding van districtspresident Whetman, Br. M. v. Gelderen, raadgever in het J.M.O.O.V.-Zendingsbestuur, als eerste spreker het woord voerde en aantoonde, dat wij allen naar geluk jagen; dat moet

onze uiteindelijke bestemming zijn: levensvreugde. En dit alles is te vinden in het Evangelie, doch we dienen dan niet uit het oog te verliezen, dat we niet steeds in de toekomst moeten staren en niet aan het heden denken, terwijl we ook niet steeds het verleden in gedachten moeten houden. Wij dienen alles ten nutte te maken, om terug te kunnen keeren in de tegenwoordigheid van onzen Hemelschen Vader. Het koor zong vervolgens „The Palms”, waarna Zr. J. A. Riet van Rotterdam sprak over het onderscheid tusschen Gods plan voor het welzijn Zijner kinderen en de plannen van menschen. God heeft ons, reizigers naar een onbekend land, plannen en wetten gegeven, welke in de ons tegemoetredende moeilijkheden zullen voorzien. Hij wist, welke moeilijkheden dit zouden zijn en wist dus ook de oplossing er voor. Menschenplannen zonder goddelijke voorlichting zullen echter tekort schieten, vooral wanneer daarbij eigenbelang voorop staat. Oud. R. J. Willey van Amsterdam gaf een zangsolo, waarna Br. Jac. Greeff, raadgever in het J.M.O.O.V.-Zendingsbestuur aantoonde, hoe het komt, dat velen van de waarheid zijn afgedwaald en zich tot fabelen hebben gekeerd. De onverklaarbare dogma's der menschen kunnen niet anders dan verwarring stichten en den mensch tot dwaling en zonde brengen. Het koor zong „The radiant morning”. Pres. T. E. Lyon was de laatste spreker en zeide, dat Christus ons den weg heeft gewezen tot God, toen Hij zeide, dat wij moesten kloppen en ons zou worden opengedaan en wij moesten vragen en zouden ontvangen. De geschiedenissen in het Oude Testament zijn daarvan het duidelijk bewijs. Het is een opmerkelijk feit, dat de godsdienstleeraars ten tijde van Joseph Smith's eerste gebed, wier meeningen zoo zeer uiteenliepen, het toch eens waren over één volgens hen vaststaand feit, n.l., dat de hemelen gesloten waren. Dit deed Joseph Smith dan ook vragen: „Waarom vervolgt men mij, omdat ik zeg, dat ik God gezien heb?” Als gevolg van de door zijn bemiddeling aan ons herstelde waarheid hebben we zoo-vele gaven van God ontvangen, dat wij ze alle niet kunnen opnoemen.

Spr. maakte tevens bekend, dat deze Zending zich dit jaar — bijzondere omstandigheden voorbehouden — kon verheugen in het bezoek van den President der Kerk, Pres. Heber J. Grant en zijn eersten raadgever, Pres. Reuben J. Clark Jr. Tot slot werd door alle aanwezigen gezongen lied no. 48: „De Geest Gods”, waarna Br. E. van Komen van Amsterdam dankte. Een goede opkomst en een zeer goede geest kenmerkten alle vergaderingen dezer conferentie.

Maandagavond d.a.v. mochten de Amsterdamsche Bijenmeisjes zich na afloop van een keurig verzorgd programma gelukkig noemen, velen als slot van deze zoo goed geslaagde conferentie een alleszins genoeglijken avond te hebben bezorgd.

VAN DE REDACTIE

Het honderdjarig bestaan van afdeling 107

Op 28 Maart zal het 100 jaar geleden zijn, dat de zeer leerzame en belangrijke openbaring over het Priesterschap, nu bekend als Afdeling 107 van de *Leer en Verbonden*, werd gegeven. Slechts de eerste vijf en tachtig verzen werden te dien tijde gegeven, terwijl de overige twee en veertig verzen werden geopenbaard, naar gelang de noodzakelijkheid daarvoor zich in latere tijden voordeed. Men staat verbaasd, wanneer men deze openbaring bestudeert, over de ontzaglijke schat van goddelijke kennis, welke God ons tot leiding geeft. Ieder mannelijk lid van de Kerk dient met den inhoud van deze belangrijke afdeling bekend te zijn, en dient er naar te streven, zich het ontvangen van de daarin vermelde verordeningen waardig te maken.

Wanneer men de geestelijke duisternis, welke op de aarde heerschte vóór de herstelling van het Evangelie, bedenkt, en de onwetendheid aangaande de ware beteekenis van het Priesterschap, hetwelk bestond, wordt deze openbaring een levend getuigenis van het feit, dat God ons Zijn Evangelie in volheid hersteld heeft.

Dat niet alleen: Hij heeft de manier aangewezen, waarop menschen, bekleed met Zijn Heilig Priesterschap, zich dienen te organiseeren, of de zaligmakende verordeningen en beginselen voor het welzijn van het mensdome moeten bedienen. Afdeling 107 verklaart de wijze, waarop de Priesterschap der Kerk zich zal vereenigen en één in geloof en macht wordt, om allen Heiligen den weg tot volmaking te wijzen, en ons ten laatste te leiden tot een ware kennis van de macht, waardoor God's Koninkrijk bestuurd en voor immer geregeld dient te worden.

De Z.H.V. 1934—1935

Het is bij iederen geboortedag een waardige gewoonte, om enkele oogenblikken stil te staan en het jaar, dat juist verstreken is, nogmaals te bezien, en de vermeldenswaardige werkzaamheden in dat jaar op te sommen. — Dan, nadat deze dingen zijn herdacht, is het goed om plannen te maken voor meerderen vooruitgang in de toekomst. Een organisatie als de Z.H.V. dient dit net zoo wel te doen als een persoon en ook op haar afgelopen jaar een terugblik te werpen. Wanneer we de verrichtingen in

het afgelopen jaar nogmaals bezien, kunnen we de Z.H.V. feliciteeren met haar vooruitgang en het schitterend werk, dat zij doet.

Het bezoeken van zieken, het naaien en breien van kleding voor de nooddriftigen of verwachtende moeders, het helpen van zieken en armen met versterkende middelen en het geregeld bezoeken van de gezinnen der leden door de Huisbezoeksters hebben het werk der Z.H.V. het laatste jaar gekenmerkt. In bijna iedere gemeente werd een bazar gehouden, teneinde gelden in te zamelen voor het doen voortrollen van dit onzelfzuchtig werk.

Het loopende seizoen heeft ook veel nieuwigheden gezien, welke de doeltreffendheid der organisaties zeer ten goede zijn gekomen. Voor de eerste maal in de geschiedenis van de Z.H.V. in Nederland waren de lessen in theologie, literatuur en maatschappelijk welzijn bij den aanvang van het seizoen voor het geheele jaar in boekvorm gereed. Daarbij werd een Z.H.V.-handboek van 19 bladzijden uitgegeven, waarin vervat algemeene instructies voor leidsters, overgenomen uit het handboek van de Z.H.V., hetwelk in alle Engelsch sprekende deelen der Kerk gebruikt wordt. Het bevat eveneens een herzien reglement betreffende het gebruik der gelden, werkzaamheden, enz. Het beschikken over deze mededeelingen zal de Zusters in staat stellen, het doel der werkzaamheden ten volle te begrijpen en de verantwoordelijkheden, welke op haar rusten, meer te waardeeren. En het laatste, doch daarom niet minder vermeldenswaardige feit der nieuwe ontwikkeling was het houden der leidstersvergaderingen, en wel te Amsterdam (voor het Amsterdamsche en Utrechtsche district) en te Rotterdam (voor het Rotterdamsche district.) Deze vergaderingen dienen de verschillende leidsters een groote hulp te zijn en haar in staat te stellen van gedachten en ideeën te wisselen, en de problemen, welke zich voordoen, te bespreken en op te lossen.

Naar gelang de jaren verstrijken, en de gemeenten groeien en meer blijvende eenheden der Kerk worden, zal de Z.H.V. een grootere rol hebben te spelen, dan men zich nu kan indenken. Dit zijn de voorbereidingsdagen tot grooter dienstbaarheid jegens het menschdom, welke zij (d.i. de Z.H.V.) in de toekomst moet betoonen. Het is te hopen, dat de zusters deze komende verantwoordelijkheid zullen beseffen en iedere gelegenheid te baat zullen nemen, om zich voor de komende plichten voor te bereiden.

Wij feliciteeren haar ter gelegenheid van haar verjaardag in de Nederlandsche Zending (het is de 93e in de Kerk) en wenschen haar succes in haar groot liefde- en weldadigheidswerk.

RECTIFICATIE

In »De Ster« van 1 Maart is een foutieve mededeeling gedaan. Op blz. 72 onder de mededeeling omtrent de Padvinderebeweging dat de L.D.S.-Padvindere in Iedental en vooruitgang »tweede« staan onder soortgelijke godsdienstige groepen in de geheele wereld. Men leze evenwel »eerste«.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 3e 4e en 5e week in Maart

HOOFDSTUK 9

De jongen van Nazareth

(Vervolg)

Toen Jezus den leeftijd van twaalf jaar had bereikt, werd Hij, zooals de wet voorschreef, door Zijn moeder en Joseph medegenomen naar het feest; of de Jongen voordien ook bij zulke gelegenheden tegenwoordig was geweest, wordt ons niet gezegd. Op twaalfjarigen leeftijd werd een Joodsche jongen erkend als een lid van zijn gezin; er werd dan van hem verwacht, dat hij zich vastbesloten op zijn gekozen beroep zou toeleggen; hij ging in zijn maatschappelijke rang zooverre vooruit, dat hij door zijn ouders later niet meer eigenmachtig als slaaf kon worden verkocht; in school en thuis was hij aangewezen op hoogere studie; en wanneer door de priesters aanvaard, werd hij „een zoon der wet”. Het was de gewoonte en zeer natuurlijk het verlangen der ouders, dat hun zoons het Pascha-feest zouden bijwonen en op den voorgeschreven leeftijd als erkende leden der gemeente bij de tempelceremonies tegenwoordig zouden zijn. Zoodoende kwam de Jongen Jezus naar den tempel.

Het feest zelf duurde zeven dagen, en werd ten tijde van Christus jaarlijks door een groote menigte Joden bijgewoond; Josephus spreekt van zoo'n Pascha-bijeenkomst als „een ontelbare menigte”¹⁾. De menschen kwamen uit verafgelegen provincies met groote gezelschappen en karavanen, en voor eigen gemak en ter beveiliging tegen de plunderende benden, welke, zooals bekend, het land onveilig maakten. Als leden van zulk een gezelschap reisden Joseph en zijn familie.

Na het Pascha, nadat het Galileesch gezelschap reeds een dag op reis was naar huis, ontdekten Joseph en Maria, tot hun verbazing en groote ongerustheid, dat Jezus niet bij het gezelschap was. Na een vruchteloos zoeken onder hun vrienden en kennissen, gingen ze weer naar Jeruzalem terug, om den Jongen te zoeken. Hun navraag gaf slechts weinig troost en hulp, totdat drie dagen waren voorbijgegaan; toen „vonden zij Hem in den tempel, zittende in het midden der leeraren, hen hoorende, en hen ondervragende”²⁾.

Het was niets ongewoons voor een jongen van twaalf jaar, om door priesters, schriftgeleerden of rabbijnen te worden ondervraagd of dezen beroepsuitleggers der wet vragen te mogen stellen, want dit maakte deel uit van de opvoeding der Joodsche jongens; noch was het te zamen komen van leerlingen en leeraars binnen de

1) Josephus: Oorlogen der Joden II, 1:3.

2) Luk. 2:46, lees 41-52.

tempelpleinen iets vreemds, want het was in dien tijd de gewoonte, dat de rabbijnen daar onderricht gaven; en de menschen, jong en oud, gingen aan hun voeten er omheen zitten om te leeren. Doch er was veel buitengewoons in dit onderhoud, zooals de houding van deze geleerden uitwees, want nooit te voren hadden ze zulk een leerling gevonden, daar „allen, die Hem hoorden, zich ontzetten over Zijn verstand en antwoorden”. Het voorval leverde het bewijs van een welbestede jeugd en ongewone talenten. ¹⁾

De verwondering van Maria en haar man, toen ze den Jongen in zulk onderscheiden gezelschap aantroffen, en zoo duidelijk het onderwerp was van eerbied en respect, en de vreugde van het weerzien van hun Geliefde, die voor hen verloren was, banden toch niet geheel en al uit hun gedachten de angst, die Zijn afwezigheid hun had veroorzaakt. Met zachte, doch ontegenzeggelijk berispende woorden zeide de moeder: „Kind, waarom hebt Gij ons zoo gedaan? zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht”. Het antwoord van den Jongen verbaasde hen, omdat het hun in een mate, als ze nooit te voren hadden beseft, Zijn vlug ontwikkeld oordeel en verstand openbaarde. Hij zeide: „Wat is het, dat gij Mij gezocht hebt? Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?”

Laat ons niet zeggen, dat er een onvriendelijk verwijt of onkinderlijke berisping was in het antwoord van dezen meest plichtgetrouwen zoon tegenover Zijn moeder. Zijn antwoord aan Maria moest haar herinneren aan wat ze een oogenblik scheen vergeten te hebben — het feit van het ware vaderschap jegens haar Zoon. Zij had de woorden gebruikt „uw vader en ik”, en het antwoord van haar Zoon bracht haar opnieuw de waarheid in gedachten, dat Joseph niet de vader van den Jongen was.

Het scheen haar te verbazen, dat een zoo'n jong iemand Zijn houding tegenover haar zoo door en door begreep. Hij had haar de onbewuste onjuistheid harer woorden duidelijk gemaakt; Zijn Vader had Hem niet gezocht; want was Hij niet zelfs op dat oogenblik in Zijns Vaders huis, en meer in het bijzonder nog bezig met de dingen Zijns Vaders, het werk, waarvoor Zijn Vader Hem had aangewezen?

Hij had op geenerlei wijze getwijfeld aan Maria's moederschap jegens Hem, ofschoon Hij onbetwistbaar had aangetoond, dat Hij niet Joseph van Nazareth als Zijn Vader erkende, doch de God des Hemels. Beiden, Maria en Joseph, schenen de groote belangrijkheid Zijner woorden niet te beseffen. Ofschoon Hij den grooteren plicht, gebaseerd op Zijn goddelijk Zoonschap, begreep en Maria had aangetoond, dat haar gezag als aardsche moeder ondergeschikt was aan dat van Zijn onsterfelijken en goddelijken Vader, gehoorzaamde Hij haar toch. Hoe de leeraars zich ook interesseerden voor dezen merkwaardigen Jongen, en hoeveel Hij

¹⁾ Vergelijk Matth. 7:28, 29; 13:54; Mark. 6:2; Luk. 4:22.

hun ook door Zijn navorschende vragen en wijze antwoorden ter overdenking had gegeven, ze konden Hem toch niet langer houden, want de wet, welke zij beleden na te komen, eischte strenge gehoorzaamheid aan ouderlijk gezag.

„En Hij ging met hen mede en kwam te Nazareth en was hun onderdanig. En Zijn moeder bewaarde al deze dingen in haar hart”.

Welk een wonderlijke en heilige geheimen werden in dat moederhart bewaard, en welke nieuwe verrassingen en ernstige vraagstukken werden dag aan dag daaraan toegevoegd door de openbaarmaking van onthullende wijsheid, door haar meer dan sterfelijken Zoon gedaan! Ofschoon zij het nooit geheel en al kon hebben vergeten, scheen zij toch somtijds haar Zoon's verheven persoonlijkheid uit het oog te verliezen. Dat zulke toestanden zouden bestaan, was wellicht goddelijk bepaald. Ook al had het feit van Zijn goddelijkheid immer overheerschend of zelfs bijzonder in het oog loopend geweest, dan nog zou er ternauwernood sprake zijn geweest van een waarlijk ten volle menselijke ervaring in de verwantschap tusschen Jezus en Zijn moeder, of tusschen Hem en Joseph. Maria schijnt nooit haar Zoon ten volle te hebben begrepen; bij ieder nieuw bewijs van Zijn eenigheid verwonderde zij zich en peinsde opnieuw.

Hij was van haar en toch in den waren zin weer niet geheel van haar. Er was rondom hun verwantschap jegens elkaar een mysterie, ontzagwekkend, doch verheven, een heilig geheim, hetwelk die verkoren en gezegende moeder aarzelde zelfs tegen zichzelf te vertellen.

Terwille van Hem moeten vrees en vreugde in haar ziel gekampd hebben. De herinnering aan Gabriël's glorieuze beloften, het getuigenis der zich verheugende herders, en de aanbidding der wijzen moeten hebben gestreden met de onheilspellende profetie van Simeon, tot haarzelf gericht: „En ook een zwaard zal door uw zelfs ziel gaan.”¹⁾

Omtrent de gebeurtenissen in de achttien jaar, volgende op de terugkeer van Jezus vanuit Jeruzalem naar Nazareth, zwijgen de Schriften, uitgezonderd dan één zin van het grootste belang: „En Jezus nam toe in wijsheid, en in grootte, en in genade bij God en de menschen.”²⁾

Het is duidelijk, dat deze Zoon des Allerhoogste niet van de wieg af begiftigd was met een volheid van kennis, noch ten volle met wijsheid bekleed.³⁾ Langzaam aan ontwikkelde zich in Zijn ziel de zekerheid aangaande Zijn bepaalde zending als de Messias, omtrent Wiens komst Hij in de wet, de profeten en de psalmen gelezen had. En in ootmoedige voorbereiding voor de bediening,

¹⁾ Luk. 2: 35.

²⁾ Luk. 2: 52.

³⁾ Aanteek. 3 blz. 78.

welke haar hoogtepunt zou bereiken aan het kruis, doorleefde Hij de jaren Zijner jeugd en jongelingschap. Uit de verslagen van later jaren leeren wij, dat Hij algemeen bekend stond als de zoon van Joseph en Maria, en beschouwd werd als de broeder van andere en jongere kinderen van het gezin. Er werd van Hem gesproken als de timmerman en timmermanszoon; en, tot aan het begin van Zijn openbare bediening schijnt Hij zelfs in Zijn eigen omgeving een weinig vooraanstaande plaats te hebben ingenomen.¹⁾

Hij leefde een eenvoudig bestaan, in vrede met Zijn metgezellen, in gemeenschap met Zijn Vader, en nam aldus toe in genade bij God en de menschen. Zooals door Zijn openbare uitspraken, nadat Hij man was geworden, wordt aangetoond, werden deze jaren van afzondering doorgebracht in daadwerkelijke pogingen, beide geestelijk en lichamelijk. Jezus was een ernstig waarnemer van de natuur en de menschen. Hij was in staat, voorbeelden, waarmede Hij Zijn leeringen duidelijk maakte, aan te halen uit de verschillende beroepen, ambachten en betrekkingen; de handelwijzen van den rechtsgeleerde en den geneesheer, de levensgewoonten der schriftgeleerden, der Pharizeeën en rabbijnen, de gewoonten der armen, de gebruiken der rijken, het leven van den schaapherder, den boer, den wijnperser en den visscher — waren Hem alle bekend.

Hij sloeg de leliën des velds gade, het gras in de weide en op het hoogland, de vogels, die niet zaaiden of in schuren vergaderden, doch leefden van de milddadigheid van hun Maker, de vossen in hun holen, den verwenden huishond en den zwervenden hond, de hen, die haar kiekens onder haar beschermende vleugels behoedt — dit alles had bijgedragen tot de wijsheid, waarin Hij groeide, evenals de weersgesteldheden, de terugkeerende jaargetijden en alle verschijnselen in de natuurlijke verandering en orde dit hadden gedaan.

Nazareth was de verblijfplaats van Jezus, tot Hij ongeveer dertig jaar oud was; en daarna werd onze Heere, volgens de gewoonte, om personen aan te duiden door de naam van hun woonplaats achter hun eigen naam te zetten,²⁾ algemeen bekend als Jezus van Nazareth.³⁾

Naar Hem werd ook verwezen als een Nazarener, of een inwoner van Nazareth, en dit feit wordt door Mattheus aangehaald als een vervulling van een vroegere voorspelling, ofschoon onze

¹⁾ Matth. 13:55, 56; Mark. 6:3; Luk. 4:22; vergelijk Matth. 12:46, 47; Gal. 1:19.

²⁾ Zie als illustreerende voorbeelden Joseph van Arimathea, (Mark. 15:43); Maria Magdalena, aldus bekend door haar geboorteplaats Magdala (Matth. 37:56); Judas Iskariot, wellicht genoemd naar zijn tehuis in Kerioth (Matth. 10:4).

³⁾ Matth. 21:11; Joh. 18:5; 19:19; Hand. 2:22; 3:6; zie eveneens Luk. 4:16.

huidige schriftenbundel, waaruit het Oude Testament bestaat, niets omtrent zulk een profetie vermeldt. Het is zoo goed als zeker, dat deze voorspelling is vervat in een der vele geschriften, in vroegere dagen in gebruik, doch sindsdien verloren.¹⁾

Dat Nazareth een onaanzienlijk dorpje was, weinig geëerd of bekend, wordt bewezen door de bijna minachtende vraag van Nathanael, die, nadat men hem had verteld, dat de Messias gevonden was in Jezus van Nazareth, vroeg: „Kan er uit Nazareth iets goeds komen?“²⁾

De ongeloovige vraag is een spreekwoord geworden, dat ook heden nog wordt gebezigd, om uitdrukking te geven aan een onalgemeene of weinig belovende bron van het goede. Nathanael woonde in Kana, slechts enkele mijlen van Nazareth, en zijn verwondering over de mededeelingen, die Philippus hem deed aangaande den Messias, levert terloops het bewijs van de afzondering, waarin Jezus had geleefd.

Zoo verliepen het jongenschap, de jeugd en het manzijn van den Zaligmaker der menschheid.

Aanteekeningen.

4, **Ontbrekende geschriften.** — Mattheus' uitlegging omtrent de verblijfplaats van Joseph, Maria en Jezus in Nazareth, „en daar gekomen zijnde, nam hij zijne woonplaats in de stad, genaamd Nazareth, opdat vervuld zou worden, wat door de profeten gezegd is, dat Hij Nazarener zal geheeten worden“, (2:23), van het feit, dat in een der boeken in den Bijbel zulk een gezegde der profeten te vinden is, geven aanwijzing tot de zekerheid omtrent verloren geschriften.

Zij, die de leerstelling van voortdurende openbaring tusschen God en Zijn Kerk tegenspreken, op grond van het feit, dat de Bijbel als een verzameling heilige geschriften volledig is en dat de niet te vinden daarin aangehaalde openbaring daarom valsch moet zijn, kunnen nota nemen van vele boeken, die niet in den Bijbel zijn vervat, en toch daarin worden genoemd, en over het algemeen op zulk een wijze, dat het geen twijfel laat, dat ze eenmaal als authentiek werden beschouwd. Onder deze extra-bijbelsche geschriften, kunnen de volgende worden genoemd. Enkelen ervan bestaan heden nog, en worden onder de apocriefen gerangschikt: doch het grootste aantal is onbekend. We lezen over het Boek des Verbonds (Ex. 24:7); Boek van de Oorlogen des Heeren (Num. 21:14); Boek van Jasher (Joz. 10:13); Boek der statuten (I Sam. 10:25); Boek van Enoch (Jud. 14); Boek der geschiedenissen van Salomo (I Kon. 11:41); Boek van Nathan, den profeet en dat van Gad den ziener (I Kron. 29:29); Boek van Ahia, den Silomiet en gezichten van Jedi, den ziener, (II Kron. 9:29); Boek van Semaja, den profeet (II Kron. 12:15); Historie van den profeet Iddo (II Kron. 13:22); Boek van Jehu (II Kron. 20:34); de handelingen van Uzzia, door Jesaja, den zoon van Amoz (II Kron. 26:22); Woorden der zieners (II Kron. 33:19); een ontbrekende brief van Paulus aan de Korinthiërs (I Kor. 5:9); een ontbrekende brief aan de Efezen (Ef. 3:3); ontbrekende brief aan de Kolossensen, geschreven uit Laodicea (Kol. 4:16); een ontbrekende brief van Judas (Jud. 3).

¹⁾ Aanteekening 4.

²⁾ Joh. 1:45-46.

5. Nazareth. — Een stad of plaats in Galilea, waarvan alleen in het Nieuwe Testament gewag wordt gemaakt. Josephus zegt niets aangaande de plaats. De naam van het bestaande dorp, of het Nazareth van heden, is En-Nazirah. Dit beslaat een hooger gelegen gedeelte aan den zuidkant van Lebanon en biedt een schitterend gezicht op de laagvlakte van Esdraelon en den berg Carmel, en is over het geheel zeer schilderachtig" (Zenos). De schrijver van het artikel „Nazareth" in Smith's *Bible Dict.* brengt het moderne En-Nazirah met het Nazareth van ouds met elkaar overeen op de volgende gronden: „Het ligt op de lagere hellingen van een heuvel of berg (Luk. 4:29); het ligt binnen de grenzen van de provincie Galilea (Mark. 1:9); het ligt nabij Kana (Joh. 2:1, 2, 11); in de nabijheid is een steilte (Luk. 4:29); een aantal verklaringen, welke teruggaan tot aan Eusebius, brengen aan het licht, dat de plaats dezelfde ligging had". — Dezelfde schrijver voegt er aan toe: „Haar bevolking is 3000 à 4000 groot; enkelen zijn Mohammedanen, de rest zijn Latijnsch- en Grieksch-Christenen. De meeste huizen zijn van steen opgetrokken, en zien er netjes en geriellijk uit. De straten of wegen zijn smal en krom, en na regenbuien zoo vol modder en slik, dat ze bijna onbegaanbaar zijn". — Ten tijde van Christus' leven werd de stad niet alleen als onaanzienlijk beschouwd door de Judeanen, die slechts weinig respect hadden voor Galilea of de Galileeërs, doch ook door de Galileeërs zelf, zooals blijkt uit het feit, dat de schijnbaar ongeloofige vraag: „Kan er uit Nazareth iets goeds komen?" werd gesteld door Nathanael (Joh. 1:46), die een Galileeër was en een inwoner van Kana, een naburige stad van Nazareth (Joh. 21:2). Nazareth dankt haar vermaardheid aan de gebeurtenissen in het leven van Jezus Christus (Matth. 2:23; 13:54; Mark. 1:9, 6:1; Luk. 1:26; 2:4; 4:23, 34; Joh. 1:45, 46; 19:19; Hand. 2:22).

KERKNIEUWS

Splitsing van de Zuid-Amerikaansche Zending

Tengevolge van de groote uitgestrektheid van het gebied binnen de Zuid-Amerikaansche Zending der Kerk, en aangezien het predikingswerk zich hooldzakelijk bepaalt in de twee landen Argentinië en Brazilië, hebben de Kerkautoriteiten deze zending gesplitst. Broeder C. B. Reinhold Stooft, die sinds de opening in 1925 over de Zuid-Amerikaansche Zending heeft gepreseed, is ontslagen. Broeder Rulon S. Howells van Salt Lake is aangewezen, om over de zending in Brazilië te presideeren. Br. W. Ernest Young van Jaures, Mexico is geroepen, om als president der zending in Argentinië werkzaam te zijn.

Nieuw Zendingshoofd over de Zwitsersch-Duitsche Zending aangesteld

Dr. Philemon M. Kelley van St. Anthony, Idaho, is geroepen, om over de Zwitsersch-Duitsche Zending te presideeren, waarbij hij President Francis Salzner opvolgt. Dr. Kelley was van 1900 tot 1903 als zendeling in Duitschland werkzaam.

Nieuwe President voor de Zuid-Afrikaansche Zending

President Don M. Dalton van de Zuid-Afrikaansche Zending, waarvan het hoofdkantoor te Kaapstad is, is ontslagen, om naar zijn tehuis in Utah terug te keeren. Broeder Le Grand P. Backman van Salt Lake heeft den oproep ontvangen, om hem in dit ambt op te volgen. Br. Backman was werkzaam als advocaat te Salt Lake, toen hij voor deze verantwoordelijke roeping werd aangewezen.

ZENDINGSNIEUWS

Aangekomen

Ouderling Leon Reed de Korver kwam op 22 Februari j.l. vanuit Salt Lake aan om in Nederland een zending te vervullen. Hem is Arnhem aangewezen, om zijn arbeid aan te vangen.

Ontslagen

Ouderling John W. Evertsen is eervol van zijn zending ontslagen, en zal op 28 Maart vanuit Le Havre (Frankrijk) per s.s. Washington naar zijn tehuis in Utah terugkeeren.

Benoemingen en verplaatsingen

Ouderling Harold R. Williams is in de plaats van Ouderling J. W. Evertsen aangesteld tot districts-president van het Groningsche district.

Ouderling N. W. Kooyman is van Groningen naar Apeldoorn geroepen, om aldaar als gemeentepresident werkzaam te zijn.

Ouderling J. M. Landward is van den Helder naar Rotterdam overgeplaatst en zal op het Hoofdkantoor arbeiden als assistent-secretaris der Zending.

Ouderling H. Theodore Sumsion is van zijn werkzaamheden op het Zendingkantoor ontslagen en benoemd tot gemeentepresident te Den Helder.

Ouderling H. R. Stephenson is aangesteld als Zendingsecretaris.

Ouderling S. K. Hixson is van Arnhem overgeplaatst naar Rotterdam en zal op het O.O.V.- en Zondagsschoolkantoor arbeiden.

Ouderling L. R. Ossmen is van genoemd kantoor naar Dordrecht overgeplaatst als Senior-Ouderling. Ouderling C. H. Esperson is van Dordrecht naar Arnhem overgeplaatst als gemeentepresident.

Ouderling A. Sieverts Jr. zal te Amsterdam arbeiden als Sen.-Ouderling.

Ouderling H. G. Bingham is van den Helder naar Groningen overgeplaatst en Ouderling R. J. Willey van Amsterdam naar den Helder.

Doopdienst te Amsterdam

Zondag, 10 Februari, werden in een zeer indrukwekkenden doopdienst in de Amsterdamsche zaal de volgende zielen door de wateren des doops tot de kudde van Christus' zichtbaar Koninkrijk op aarde ingelijfd:

Zr. Maria Alijda Buist, Zr. Jantje Jenner, Zr. Martha Lakerveld en Br. Cornelis Wilkes van Haarlem; Br. Willem Groen en Zr. Siementje Groen van Ymuiden; Br. Roelof de Vries, Zr. Maria Sophia de Vries, Br. Dirk de Vries, Br. Jan van Rietschoten, Br. Hermanus Overdiek, Br. Gerhardus Jan van Setten en Zr. Pietertje van der Wouden van Amsterdam.

De ouderlingen L. E. Whetman, H. R. Stephenson, C. J. Schaap en Johannes Overdiek en priester Jan van Setten bedienden de doopverordening voor deze candidaten. Wij verwelkomen ze in de Kerk en hopen, dat de bij die gelegenheid genomen stap hun immer een bron van vreugde, tevredenheid, troost en hoop zal zijn.

Overleden

VERRA. — Op 20 Februari 1935 overleed op 82-jarigen leeftijd Constantinus Verra, lid der Amsterdamsche gemeente. Hij werd 6 Februari 1835 te Kampen (O.) geboren en op 12 September 1931 door Ouderling Fred M. Weenig gedoopt. De teraardebestelling vond te Amsterdam plaats op 25 Februari 1935.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR APRIL 1935

AVONDMAALSVERS

Eerbied! Verootmoedig U.

Buig Uw hoofd en harte nu.

Denk aan Mij, die duur U kocht :

Denk aan wat voor U ik wrocht.

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES

- 7 April : Verdrijving van de Heiligen uit de stad Illinois. (Voorbereiding van den tocht).
De uittocht van de Heiligen uit de Oostelijke Staten.
(Het schip Brooklyn).
Kerkgeschiedenis.
- 14 April : Abraham (Les 10 voor 10 Maart).
Abraham-vervolg (les 11)
Oude Testament.
- 21 April : Joseph Smith.
In den dienst van God.
Evangelie Boodschap.
- 28 April : Hetgeen Ik heb.
Een les in moed.
Nieuwe Testament.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Het negende Artikel des Geloofs)

„Wij gelooven in al hetgeen God geopenbaard heeft, al wat Hij nu openbaart, en wij gelooven, dat Hij nog vele groote en voorname dingen zal openbaren aangaande Zijn Koninkrijk.”

Lied no. 121 „De Zegeningen Zions” zal gedurende de maand April voor onze zangstudie worden doorgenomen. Nogmaals raden we een poging tot 4-stemmig zingen aan. Houdt u in gedachten, dat we niet zoo zeer belang hebben bij het zingen van het lied, maar wel bij het *juist zingen* er van.

Kenneth E Knapp,
Overziener.

INHOUD

Z.H.V. Verjaarsgroet	81	Van de Redactie :	
Bladzijden uit de kerkgeschiedenis	82	Het honderdjarig bestaan van	
Groeten van het Z.H.V. Zendingbestuur	84	afdeeling 107	91
Verslag der Zusters-Hulpverenigingen in de Ned. Zending	86	De Z.H.V. 1934—1935	91
Priesterschapslessen	86	Rectificatie	92
Verslag der Amsterdamsche Conferentie	87	Jezus de Christus	93
		Kerknieuws	98
		Zendingsnieuws	99
		Zondagsschoolwerk April 1935	100

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B. Rotterdam (N.) — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending, Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—, Buitenland f4.—. Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615